

25 år med fri abort:

Illusionen om det frie abortvalg

1 oktober "fejrede" Danmark 25 år med fri abort. For 25 år siden - den 1. oktober 1973 - blev det besluttet at give alle kvinder ret til at få deres svangerskab afbrudt, hvis det skete inden udløbet af 12. uge. Jubilæet har ikke medført nogen overvældende stor mediedebat om abortloven. Tværtimod synes aborten at være blevet så urokkelig en menneskeret, at der ikke er nogen, der mere stiller spørgsmålstejn ved loven. Selv ikke de kristne har i videre udstrækning formået at komme med et modsvær i medierne.

En af de få, som gang på gang tager ordet, er Tove Videbæk, socialordfører for Kristeligt Folkeparti. Senest var hun i nyhederne på TV3, hvor hun igen gjorde opmærksom på en vigtig side ved abortproblematikken, nemlig: Hvor frit er kvindens frie valg egentlig? Oplever kvinden en abort som et "frit" valg - og hvad er årsagen til, at så mange kvinder vælger en abort?

Merete Borkers dokumentarfilm sidste år, "Et ensomt valg" berørte samme problematik. Her fortalte en række kvinder om blandt andet den dybe ensomhed, de oplevede i forbindelse med et abortindgreb, som flere af dem

var blevet presset til af deres omgivelser. I bogen "Real Choices" (Virkelige Valg) fortæller den kristne forfatter, Frederica Matthews-Green, om årsagen til, at kvinder får en abort. Hun kontaktede hundreder af krisecentre for gravide i USA, og snakkede med kvinder rundt om i landet om, hvorfor de havde valgt en abort.

En af kvinderne hed Marie. Hun var mor til to børn, da hun fandt ud af, at hun var gravid igen. Manden håned hende, da han fik det at vide: "Kun tåbelige mennesker har mere end to børn. Du skal have en abort." Maria håbede hele tiden på, at manden ville ændre sin mening. Selv da hun lå på klinikken, bad hun om, at manden ville komme ind og stoppe hende, men det gjorde han ikke.

Marias historie var ikke enestående.

Matthews-Green kunne konkludere, at mange kvinder ikke valgte en abort, fordi de var fattige og havde økonomiske problemer, eller fordi barnet ville komme i konflikt med en uddannelse eller arbejde. Nej, mange kvinder aborterede deres fostre, fordi mændene i deres liv fortalte, at de skulle gøre det.

Dansk Kvindesamfund prøver at overbevise os om, at

“Fosteret er et selvstændigt individ - et nyt liv, der står under Guds beskyttelse og omsorg og allerede er bestemt til at tjene ham på samme måde som det fødte menneske.”

kvinder har et frit valg til abort. Og at det er deres valg alene. Men mange af de kvinder, som Matthews-Green snakkede med, fortalte ikke om *valg*, men om *tvang*.

De talte om at være truet med tab af omsorg og kærlighed og støtte fra de vigtigste personer i deres liv. Kærester, mænd og forældre. Faktisk fortalte 88% af kvinderne, at deres vej ned til abort-klinikken var en kapitulation - det var overhovedet ikke et frit valg. De følte sig ikke stærke nok til at træffe et selvstændigt valg. De følte sig isolerede og fortvivlede. De gjorde det for at tilfredsstille en anden.

Matthew-Green konkluderer i sin bog, at selv fattige kvinder er villige til at beholde deres barn, hvis barnets fader støtter og elsker hende. Men selv en økonomisk selvstændig kvinde er villig til en abort, hvis hendes mand kræver det af hende.

Usikkerhed før aborten

I Danmark er virkeligheden ikke meget anderledes. Det kan man læse i rapporten om Mødrehjælpens rådgivningsprojekt: “Abort eller svangerskab - et livsvigtigt valg”. Den viste, at halvdelen af de kvinder, der henvendte sig til Mødrehjælpen om rådgivning, efterfølgende valgte at gennemføre svangerskabet. Årsagerne til overvejelserne om abort var i mange tilfælde “personlige forhold”, dårlig økonomi og boligmangel. Endelig var der også en del, der nævnte, at de følte sig presset af den kommunale socialforvaltning til at vælge abort. 30% af kvinderne var stadig usikre på deres beslutning få dage før abortindgrebet.

Frit valg? Urolig over at miste manden eller kærestens støtte og kærlighed, pres fra de sociale myndigheder, usikkerhed over økonomisk situation. Usikkerhed få dage før den fatale beslutning tages.

Frit valg?

Der bliver foretaget omkring 18.000 provokerede aborter hvert år i Danmark. Sagt på en anden måde. 18.000 mænd har hvert år et medansvar, der ikke kan skubbes væk med svar som: “Det er kvindens valg”, eller “kvinden bestemmer over sin egen krop.”

Fosteret er under Guds beskyttelse

Abortloven i Danmark er et udtryk for et ugudeligt menneskesyn, et syn, der siger, at man fuldstændig frit kan manipulere med det svage foster, der ikke kan protestere. Men fosteret er et selvstændigt individ - et nyt

liv, der står under Guds beskyttelse og omsorg og allerede er bestemt til at tjene ham på samme måde, som det fødte menneske. Fosteret er ikke blot en del af moderens krop, som vi egenrådigt kan bestemme over - frit valg eller ej. Vi har de samme forpligtigelser over for fosteret, som over for det fødte menneske.

Færre aborter

Hvis vi ønsker at redde flere af disse fostre, har vi brug for kristne, som Tove Videbæk, der fortæller for åben skærm, at mændene har et medansvar - og at kvindens frie valg er en illusion.

Vi har brug for organisationer som Det' for Mænd, der kalder danske mænd til at tage et ansvar og et lederskab i deres familier, som beskytter og giver hustruer den omsorg og tryghed, der giver uønskede gravide mod på at bringe et nyt liv til verden.

Vi har brug for flere personer, der kan rådgive gravide kvinder og hjælpe dem til at foretage - ikke et frit valg - men et rigtigt valg. Her har Kristeligt Folkeparti gode forslag til, at alle abort-søgende kvinder *skal* rådgives.

Vi har brug for kristne, der beder for en åndelig fornyelse i dette land, så danskerne igen tager respekten for menneskelivet alvorligt.

**SEMINAR PERSPEKTIV
BIBELSKOLE**

**Tema: Jesu Kristi genkomst (1):
Tegnene, bortrykkelsen, tusind-
årsriget, nye himle og ny jord.**

**København: 9. januar 1999
Nazaræerkirken, Højnæsvej,
Rødovre.**

**Odense: 16. januar 1999
LMs missionshus, Vesterbro 9B,
Odense C.**

**Kl. 9:30 - 16:30
Pris: 50 (inkl. frokost)**

Kvindes rolle i menigheden

Dette er den fjerde
artikel i en serie om den
kristne kirkes forhold til
Skriftens autoritet.

Af Louis Nielsen

Vi går mere eller mindre ud fra, at de fleste af dette blads læsere har et konservativt bibelsyn, der anerkender Bibelen som Guds ord, og ønsker at indrette liv og lære i overensstemmelse med Bibelens ord.

Men det er ikke nogen problemfri indstilling at indtage. Problemerne går ikke på at anerkende Bibelen som Guds ord, men på hvordan Guds absolutte ord skal tolkes og navnlig anvendes i en verden af forandring. Næppe nogen anden ting giver i vor tid anledning til så mange overvejelser og diskussioner som spørgsmålet om kvindens stilling i menigheden.

For på den ene side fuldt ud ligestiller Det nye Testamente kvinden med manden, hvilket er revolutionært set med Det nye Testaments samtids øjne¹. På den anden side sætter nogle af Det nye Testaments breve lige så tydeligt visse begrænsninger op for kvindens udfoldelsesmuligheder i menigheden² - begrænsninger som ikke altid er nemme at forene med omtalen af nytestamentlig praksis i Apostlenes Gerninger eller med nogle af Paulus' hilsner i nogle af hans breve³.

Bibelens hierarkiske struktur mellem mand og kvinde er ikke en magtstruktur, men en frihedens og kærlighedens struktur - hvor mand og kvinde underlægger sig hinanden i kærlighed.

Efter min opfattelse går det ikke an at sige, at restriktionerne i kvindens bevægelsesfrihed i Paulus' breve er bundne til de bestemte menigheder, hvor et misbrug fandt sted.

Jeg har megen sympati og forståelse for den indstilling, en mand som professor Gordon Fee, ud fra et omhyggeligt arbejde med 1. Korintherbrev og Pastoralbrevene, når frem til, men uden at vove at sammenligne mig med Fee i kendskab til Paulus, kan jeg ikke dele Fee's indstilling.

For mig er Paulus' tilrettevisninger for kategoriske. For meget er bygget ind i en større teologisk helhed til, at jeg kan acceptere, at de er bundne til lige netop denne menighed og dermed ikke bør danne grundlag for praksis i kirken alle steder og til alle tider. Men herfra og så til at lægge total tavshed og anonymitet ind over kvinderne i menigheden er der dog et langt spring.

På mange måder har vi kristne nemt ved at efterligne farisæerne, hvad Jesus jo advarede os stærkt imod at gøre⁴. For ligesom dem går vi efter sikkerhed, men uden at søge efter visdom og indsigt hos Gud fra sag til sag. Meget nemmere er det derfor at sætte hegnet op i mere end god afstand fra minefeltet, der hvor det virkelig begynder at blive farligt.

Det var præcist det, farisæerne gjorde med loven. Dermed berøvede de mennesket ansvaret for at søge råd og vejledning hos Gud i de spørgsmål, hvor der er mere end logisk ræsonnement iblandet. Og i hvor mange af dagligdagens afgørelser er det ikke tilfældet?

Overført på vor aktuelle diskussion om kvindens stilling i menigheden lyder ræsonnementet nogenlunde sådan: "Skriften påbyder kvinden at tie i menigheden, det må gælde i alle forhold, altså også med hensyn til at bede og profetere i menigheden". Paulus tillader dog det sidstnævnte, ellers er diskussionen om kvindens hoveddække i Første Korintherbrev 11 meningsløs⁵.

Bibelske eksempler på kvinders tjeneste

Diskussionen om kvindens stilling i menigheden er meget mere sammensat end bare en kategorisk afvisning af enhver form for kvinders offentlige deltagelse i menighedens forskellige tjenester. Kvinder kunne f.eks. være menighedstjenere med alt, hvad det indebærer⁶. Kvinder kunne også være lærere og vejledere uden videre for kvinder⁷, men i tilfældet Priska og Akvila, kunne en kvinde sammen med sin mand være lærer for en mand, Apollos⁸. Kvinder kunne være profeter⁹.

Her har vi kun nævnt bibelske eksempler, men fra kirkehistorien kan nævnes mange eksempler på kvinder, som har spillet en stor rolle i menighedens historie, og mange af os kan nævne navne på kvinder, hvis råd og vejledning vi gerne søger.

Jeg tror ikke, at meget er vundet ved at stille en liste op og dekretere: Dette må en kvinde gøre, og dette må hun bestemt ikke gøre. Visse generelle retningslinjer er det nok nødvendigt at følge, men der må altid være plads og råderum for undtagelser, som først er blevet gjort til genstand for overvejelse under bøn og søgen indsigte og vejledning hos Gud.

Bibelens forhold mellem mand og kvinde

Overordnet synes der kun at være et hensyn: Gud ønsker at opretholde differentieringen mand/kvinde, og han ønsker menneskelivet opbygget under en hierarkisk struktur.

Under denne er "manden kvindens hoved", som Kristus er kirkens hoved og Gud er Kristi hoved. Men den hierarkiske struktur er i dette tilfælde ikke en magtstruktur, men en frihedens, kærlighedens og hengivenhedens struktur - hvor mand og kvinde underlægger sig hinanden i frivillighed, kærlighed og hengivenhed.

Således er det i treenigheden, Faderen er over alle. Sønnen er evig Gud i alle ting lig Faderen, men underlægger sig Faderen. Helligånden er Gud, som Faderen og Sønnen er det, men underlægger sig Sønnen og Faderen.

Således også i menneskets skabelse: Både Adam og Eva er skabt i Guds billede, begge er de kaldet til at "herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de

vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden". Men Eva skabes ud af Adam, han er der først. Han er forpligtet til at elske hende og have ansvar og omsorg for hende; hun er forpligtet til at underlægge sig ham.

Begge er de herskere, begge er de frie, men uden hans ubetingede kærlighed til hende og hendes ubetingede hengivenhed til ham, fungerer det ikke, så er det ikke længere Paradis, men livet uden for Paradis, hvor englen med sit flammesværd vogter adgangen til livets træ.

Vi lever uden for Paradis under faldets konsekvenser. Og konsekvenserne af faldet har måske netop været dybest og mest følelige i relationen mand/kvinde. Magtkamp har ofte sat dagsordenen mellem de to, måske aldrig mere markant end i vore dage, og både mænd og kvinder betaler en dyr pris for det, måske ikke mindst kvinden.

Magtkamp har ofte sat dagsordenen mellem de to køn, måske aldrig mere markant end i vore dage. Både mænd og kvinder betaler en dyr pris for det, ikke mindst kvinden.

For hvor kvinden vil være hovedet, går hun mod skabelsens orden, og hun høster bitterhed og frustration for sig selv. I stedet for at "være moder til alt levende" bliver hun et symbol på goldhed og tomhed.

I kirken ærer vi Skaberen, og vi bøjer os for hans visdom med tilbedelse og taknemmelighed. Vi beundrer ham for, at han i sin nåde mod os i Jesus Kristus har givet os fællesskab med Ham, den evigt treenige Gud, og vi anerkender, at guddommens mysterium også skal reflekteres i gudsfolkets liv, i de troendes ægteskab og i de helliges samfund.

Derfor underordner vi os under Kristus, og mændene tager Kristi forbillede op og elsker deres hustruer, som Kristus elskede menigheden og gav sig selv hen for den, og kvinden underordner sig sin mand i lydighed mod Kristus, Herren. Og i menighedens daglige liv oprettholder vi denne model og dette "hierarki".

Kvinders tjeneste i praksis

Det vil i praksis sige, at kvinder ikke i nogen situation optræder som hovede. Skåret ud i pap betyder det, at kvinder ikke lader sig udråbe til menighedens leder, ikke optræder som menighedens toneangivende lærere, ikke på nogen måde sætter sig på en plads, hvor hun kommer til at herske over en mand.

Hvor denne holdning er til stede og anerkendt af såvel kvinder som mænd, kan jeg ikke se nogen principielle

hindringer for, at kvinder, hvis de da ellers har nådegaver til det, kan indtage næsten enhver tjeneste i menigheden. Men altid sådan, at det synligt fremgår, at "Kristus er hver mands hovede, manden er kvindens hoved, og Kristi hoved er Gud".

Hvordan disse frihedsordninger udføres i praksis er ofte et spørgsmål i sig selv.

- Det forudsætter en stor grad af modenhed hos en menigheds medlemmer, ligesom det også fordrer tillid og kærlighed til hinanden.
- Det forudsætter, at søstre bevidst lægger afstand til den feministiske tankegang og holder op med at tænke i magtstrukturer.
- Det forudsætter, at mænd holder op med at se på kvinder som genstande mere end som personer, og begynder at se på dem som "medarvinger til livets nådegave" i det mindste lige så godt udrustede som de selv.
- Det forudsætter, at både mænd og kvinder har det ene for øje, ikke at lade sig tjene, men selv at tjene til liv og velsignelse for andre.
- Det forudsætter for en andens skyld at kunne give afkald og at stille sig til rådighed fremfor at forlange at blive hørt.

Ønsket om afhængighed

Alt dette kræver en enorm omvurdering af hævdivundne måder at gøre tingene på. Det nødvendiggør en vækst og en proces og kan ikke ske ved en omstilling fra den ene dag til den anden. Og frem for alt, at vi alle, mænd som kvinder, anerkender Guds retningslinjer for forholdet mand og kvinde og ikke i processen ofrer dem på udviklingens alter.

Det sidste kommer vi meget nemt til at gøre, når vi er ivrige efter forandring. Kort og godt efterlader enhver nødvendighed for forandring os i en dyb afhængighed af Herren og af hans råd og visdom.

Måske er det nogen gange den dybeste forklaring på, at vi hårdnakket modstår forandring: Vi ønsker ikke denne afhængighed.

Bibelhenvisninger:

- 1) Gal 3:27-28; 2 Kor 6:18
- 2) 1 Kor 14:34 ff.; 1 Tim 2:11 ff.
- 3) Rom 16:3-5; 6; 7; 13; Fil 4:2-3
- 4) Matt 16:5 ff.; Matt 23:1-7; 23-24
- 5) 1 Kor 11:5 ff.
- 6) Rom 16:1; 1 Tim 3:8-11
- 7) Tit 2:3-5
- 8) ApG 18:24 ff.
- 9) ApG 2:17; 1 Kor 11:5

KRISTENT PERSPEKTIV PÅ HELE LIVET

Du indbydes hjertelig til at være deltager i Bånd- og brevbibelskolen Perspektiv. Deltagelse koster 500 kr. pr. halvår og omfatter otte båndlektioner med tilhørende skriftligt materiale, opgaveløsning og opgavesvar, samt et lørdagsseminar og magasinet Kristent Perspektiv.

Tilmelding kan ske telefonisk til sekretariatet v. Joyce Deeks, tlf. 66 11 73 21, eller tlf. 66 13 20 48.

Perspektiv Bibelskole vil over en periode forsøgsvis udbyde enkeltlektioner til salg. I forbindelse med enkeltlektioner tilbydes ingen opgaveretning. De første lektioner, vi udbyder på denne måde, er lektionerne over Salmernes Bog. Disse, som omfatter seks båndlektioner (tre bånd à 45 min. pr. båndside) og ca. 100 sider skriftligt materiale, kan erhverves for 275 kr. Der må regnes med ca. tre ugers leveringstid.

Henvendelse til sekretariatet.

Hvad bliver det næste?

Dette er den tredje artikel i en serie om den karismatiske bevægelse. Den giver en vurdering af nogle træk af den pinsekarismatiske bevægelse i Danmark.

AF KARL-JØRGEN HELMICH

Mange inden for og uden for pinsekarismatiske sammenhænge er urolige over de senere års udvikling. Det drejer sig om indflydelsen fra 'den tredje bølge' og fra herlighedsteologi. Det ses på forkyndelsen, møder og stævners præg, den enkelte troendes længsler samt på bøger og artiklers indhold. Manges bekymring gælder især en øjensynlig mangel på offentlig bedømmelse af disse strømninger og deres følger.

For nogle årtier siden betragtede mange evangelikale den traditionelle Pinsevækkelse og Apostolsk kirke som frikirker, der havde deres eget læremæssige ståsted og deres egen facon, ligesom andre frikirker havde deres.¹ De troende her var glade for Jesus og udtrykte deres tro på ham med begejstring (inklusive "almindelig" tungetale) og gennem ivrig mission². Men for omtrent 15-20 år siden ændrede dette sig i større grad.

Da mange kristne er berørt af problemerne er en stilningtagen nødvendig. Ikke alt nedenstående hævdes af eller passer på enhver pinsekarismatiker, men det samlede billede går i den retning, analysen giver.

1. Bibelen relativeres

Flere pinsekarismatikere mener, at forholdet mellem personlige oplevelser og udlægning af Skrifterne skal gå i dialog med hinanden³. Det vil sige, at oplevelser som at profetere, falde omkuld, latter og dans i Ånden og at bede i kamptunger skal gå i dialog med Bibelen. Begge dele er ligeberettigede parter⁴. Står eksempelvis latter ikke i Bibelen, gør det ikke så meget; oplevelsen udvider bare Bibelens erfaringsverden.

Imidlertid bør Skrifterne stå over alle nutidige oplevelser og fænomener! Findes de ikke i Bibelen, er de i bedste tilfælde ikke af betydning, i værste tilfælde åndeligt farlige. Kun med dette udgangspunkt kan vi være på sikker grund, og være optaget af, hvad Herren selv har udtalt om tingene!

2. Vægten flyttes

Der er en fare for, at Ånden kommer mere i centrum end Gud og Jesus. Åndens opgave ifølge Joh. 15:26 og 16:14 er at vidne om Jesus, "Han skal herliggøre mig (Jesus), for

han skal tage af mit og forkynde det for jer." Tales der mere om Ånden end om Jesus, bør vi være på vagt.

Et særligt kendetegn på indflydelsen fra "den tredje bølge" er bøn til Helligånden. Det begrundes med, at Jesus er i himlen, medens Ånden er hos os. Det er en forenklet opdeling, som ikke findes i Det Nye Testamente (NT). Netop pinsedag betyder, ifølge Joh 14:18, "Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer." Det understøttes af, at Helligånden, som er en person i den treenige Gud, også er Kristi Ånd. Hertil kommer, at bøn til Ånden ikke er en praksis, vi ser i NT.

Vort forhold til Ånden og Åndens gerning kommer sådan i fokus, at betydningen af Jesu korsdød nedtones. Åndens frugt, og at Ånden er hellig nedtones til fordel for Åndens karismatiske manifestationer.

Dette betyder, at målestokken for åndelighed hos kristne og hos forsamlinger bliver ydre manifestationer og ikke åndelig kvalitet i personlighed og adfærd. Dels kan karismatiske manifestationer meget let stamme fra en person selv. Dels vil motivet for at være "in" gøre, at man siger og gør de ting, der forventes af en.

Hvilen vil derfor ikke ligge i at være retfærdiggjort af tro og nåde alene, men i at føle og opleve Åndens manifestationer og opleve et bestemt stemningsleje til møder.

Det vigtigste bliver ikke så meget Jesus som person, eller den gudsfrygt, hvor centrum flyttes fra vores behov til den Almægtige, og hvor vi retter os ind efter, hvilke tanker Gud har om vores livsvej.

I stedet bliver det, Jesus kan gøre for os, sat i fokus, og man koncentrerer sig om at få opfyldt menneskelige behov som sundhed, velstand og lykke. Dette flyder over i den måde, der evangeliseres på ved møder. Her "lokker" man med at sige: Gud vil opfylde dine behov, hvorefter de opremses. I stedet for bør det i evangeliseringen med myndighed lyde: "Omvend jer, for himmeriget er kommet nær!" (Matt 3:2).

3. Vækkelse

Mange er optaget af, at en vækkelse i Danmark står lige for. Vækkelse er imidlertid ikke hvad som helst. Vækkelse, der må betyde, at mange danskere bøjer knæ for Herren Jesus Kristus, længes alle genfødte kristne efter.

Men hvad siger Gud om det danske folk?

Den syndige, ugudelige livsstil, som danskerne fremviser, kræver angør, syndsbeendelse og omvendelse som udgangspunkt for frelsen. Set i lyset af, at evangeliet har været her i 1000 år, er danskerne sandsynligvis verdens mest ugudelige folk. Det viser undersøgelser om danskernes forhold til Bibelen og til kirkegang. Alt dette må tages i betragtning, for at længslen efter vækkelse ikke mødes af realismen i ordene fra Præd. 5:6 (1948 overs.) "Thi af mange drømme og ord kommer mange skuffelser; nej, frygt Gud!"

I Ap. G. 2:17 betyder ordene 'i de sidste dage' hele perioden fra pinsedag frem til Jesu genkomst - altså ikke udelukkende 1990'erne eller lige efter år 2000. Der er ingen tvivl om, at mange kommer til tro i Sydamerika,

Grader af herlighedsteologi

Til en nuanceret analyse hører følgende forhold: Der er en glidende overgang fra 'den tredje bølges' læremæssige indhold og over til herlighedsteologi-lignende lære og videre til rendyrket herlighedsteologi. Den ene ende af spektret har få elementer fra og et svagt eftertryk på herlighedsteologi-lignende tro. Den anden ende har alle elementer fra en rendyrket herlighedsteologi. Imellem disse poler befinder den enkelte forsamling, forkynder og troende sig.

Pinsevækkelsen og herlighedsteologi

Pinsevækkelsen i Danmark og USA har traditionelt været ret upåvirket af strømninger udefra. Begyndende i 1970'erne og i større grad i 1990'erne har dette ændret sig. For tiden er man noget åben over for dele af herlighedsteologi - forskelligt fra én forstander, forkynder og forsamling til en anden. Officielt har man været ret hurtigt ude med at identificere sig med Toronto-oplevelserne og Pensacola-vækkelsen.

Apostolsk Kirke har i adskillige år været åben for meget af 'det nye' (især yngre nøglepersoner). For nogle år siden var man fra officielt hold tvunget til at komme med udtalelser imod herlighedsteologi. Herefter skilte en god flok sig ud fra kirken for at danne herlighedsteologi-forsamlinger. Men stor skade var sket, fordi ledelsen i flere år lod stå til. Kirken er stadig præget af splittelsen.

Karismatiske forsamlinger (fx i Års, 'Faderhuset' i København, City-kirker, Hans Berntsen's forsamlinger) har omtrent lagt sig op ad Apostolsk Kirkes linie. Også 'Udfordringen' er fortalende for Toronto-oplevelserne og Pensacola-vækkelsen. Forsamlinger med rendyrket herlighedsteologi findes i København, Ålborg, Herning og Brande.

Asien og Afrika. Men det samme kan ikke siges om Europa. I iveren efter vækkelse glemmer man følgende vers, der også karakteriserer endetiden: 2. Thess. 2:3 "Først skal nemlig frafaldet komme ...". Og Luk 18:8 "Men når Menneskesønnen kommer, mon han så vil finde troen på jorden?" Begge vers viser, at bekymringen for forførelse bør have lige så stort eftertryk, som længslen efter vækkelse.

Interessen for vækkelse er ét af motiverne til at have store bygninger, som lægger beslag på forsamlingernes økonomi. Begrundelsen er, at bygningerne skal stå klar, når vækkelsen kommer. Desuden lægger man for lidt vægt på andre vigtige sider af evangeliet pga. temaet vækkelse.

Skrifterne bør stå over alle nutidige oplevelser og fænomener! Findes de ikke i Bibelen, er de i bedste tilfælde ikke af betydning, i værste tilfælde åndeligt farlige. Kun med dette udgangspunkt kan vi være på sikker grund, og være optaget af, hvad Herren selv mener om tingene!

4. Profeti og helbredelse

Der lyder utallige profetier, men mange er aldrig gået i opfyldelse, (bl.a. om at vækkelsen i Danmark allerede er begyndt). Ingen har offentligt taget stilling til det sagte, som er fremsat under formen "Så siger Herren ...", og kommet med en afvisning eller en beklagelse over det talte.

Helbredelsesprædikanter er populære. Deres optræden er ofte show-agtig, og de lægger det ofte hen til den syge, at han/hun skal tro for helbredelse. Håndspåbyggelse, samt eventuel salvning med olie, foretager helbredelsesprædikanter stort set ikke mere. Derimod kommer de med kundskabord: "Jeg kender, at der er én til stede, som har en syg skulder. Du skal vide, at Herren nu helbreder dig."

Mange af disse "helbredelser" er ikke reelt sket. Jeg har været i disse sammenhænge i 22 år, og har endnu ikke overværet én eneste helbredelse af en alvorlig sygdom. Jeg har kun af medkristne hørt vidnesbyrd om at småskavanker er holdt op. Helbredelserne kan ikke dokumenteres, fordi man ligger under for "positiv bekendelse lovtrældommen". Det vil sige, at den syge føler sig nødsaget til at bekende sig helbredt, når prædikanten har sagt, at Herren *har* helbredt sygdommen, ellers viser man ikke tro. Evangelisten Billy Graham har sagt, at dette er den værste fejl i pinsekarismatiske kredse. Men hvad der ikke er sandt, gavner ikke Guds sag. Alligevel korrigerer man det ikke.

5. En forpligtelse

Skrifterne taler klart om, at vi er forpligtede til at bedømme alle bekendelser, al forkyndelse og alle profetier.

1. Thess 5:21 "Prøv alt, hold fast ved det gode.", og 1. Joh 4:1 "Mine kære, tro ikke enhver ånd, men prøv, om ånderne er af Gud, for der er gået mange falske profeter ud i verden."

Om endetiden advarer Jesus, eksempelvis i Matt 24:11 "Mange falske profeter skal stå frem og føre mange vild." Og vers 24 "... for der skal fremstå falske kristus'er og falske profeter, og de skal gøre store tegn og undere for om muligt at føre selv de udvalgte vild."

Sådan karakteriserer Herren selv især endetiden med netop det, man i dag er så optaget af - profetier og tegn,

undere og helbredelser. Ifølge Bibelen er de falske profeter reelt i stand til at udføre undere og tegn, alligevel vil Jesus ikke kendes ved dem: "Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige til dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud!" (Matt 7:22).

De falske profeters motiver behøver ikke altid at være bevidste, de kan udmærket handle i bedste overbevisning. Men den Ondes hensigt ved hjælp af dem er farlig: At vildføre de udvalgte! Derfor må vi med alvor advare imod megen praksis.

Hele kirkehistorien viser, at det var berettiget, at Jesus, Johannes og Paulus (som eksempelvis i Milet, Ap.G. 20:29-31) advarede mod falske profeter. Kirken har også hele tiden måttet værne om en bibelsk korrekt treenighedslære, herunder læren om hvem Kristus er, samt frelseslære⁵.

Hele ansvaret for at beskytte menigheden mod det falske ligger hos ældste, hyrder, forstandere, lærere og andre forkyndere, hvoraf nogle sikkert har bedømmelsens nådegave. Døren for forførelse er vidt åben, hvis man ikke bedømmer en kristen, der virker som helbredelsesprædikant og kommer med forskellige profetier. En kristen, der på forhånd afviser en test af sine gerninger og ord, bør man særlig være på vagt overfor.

Man er så opsat på, at tegn og undere skal ske, at det indirekte hedder: "tegn og undere og helbredelser for enhver pris" - uden en åndelig bedømmelse af helbredelsesprædikanter som personer, af indholdet i det, de siger, samt af deres optræden!

6. Yderligere byrder på bebyrdede

Der, hvor tingene bliver alvorlige på en konkret måde, er de åndelige og psykiske følger af ovennævnte strømninger. Det vidner kristne om, der har øvet sjælesorg over for troende fra de nævnte sammenhænge.

Hverdagen opleves ikke på samme måde, som indholdet og stemningen er ved tros-møder. Det giver samvittighedsskrupler: "Der må være noget i vejen med min tro, jeg må ikke følge principperne nok, siden de lovede resultater ikke indtræffer."

Kommer der mange slags trængsler, herunder legemlig svaghed, Jak. 1:2-5, 1 Pet. 1:6-7, kan det medføre tros-kampe: "Gud vil ikke give mig sundhed, en bedre økonomi eller gribe ind over for de personer eller de forhold, der giver mig problemer", siger man skuffet til sig selv.

Det bekræfter netop yderligere, at man ikke har tro nok, og netop derfor ikke oplever hans indgriben. Desuden giver det angst for at have anklaget Gud og vist ham bitterhed, hvilket gør tingene endnu mere håbløse. Man kan altså hverken være ærlig over for Gud eller over for sig selv, og føler, at det er farligt at tale med andre om sine problemer og sorger. Alt det kan få alvorlige åndelige følger. Har kristne fået at vide, at gode tider kommer, vil de være uforberedt, når storme bryder løs.

Gennem denne forkyndelse kan den onde bringe en tynget kristen til at anklage sig selv eller Gud - eller få vedkommende til måske at kaste hele kristenlivet over bord i fortvivlelse over, at tingene ikke hænger sammen. Og ofte er det berettiget at spørge: Hvor er trøsten, mildheden, medmenneskeligheden og næstekærligheden over for de medkristne, der får det dårligt?

7. Mistænksomhedsknebet

Pinsekarismatikere anerkender f.eks. latter og det at falde omkuld, som et bevis på, at Helligånden nu virker en vækkelse. Man anerkender de helbredelsesprædikanter, der i øjeblikket optræder, samt dele af herlighedsteo-

logien. Men hvor sætter man grænser for, hvad man vil anerkende som at være fra Ånden. Hvad bliver det næste? Hvilke fænomener og lærdomme vil man sige fra over for?

Når evangelikale kommer med advarsler mod at glide over til "et anderledes evangelium", kan pinsekarismatikere i deres reaktion ikke skelne mellem sag og person. Man siger: "I er jo ikke døbt med Helligånden, derfor kan vi ikke godkende jeres argumenter!" Inden for argumentationsanalyser kaldes dette for mistænksomhedsknebet.

Desuden siger man: "I står Helligånden imod" - hvormed menes "alt det nye, som Gud gør i vores tid". Denne bemærkning kan lige så godt være et tveægget sværd! For hvis eksempelvis indholdet af denne artikel er fra Ånden, kan en afvisning af det være det samme som at stå Åndens advarsel imod.

Det, sagen drejer sig om, er at være hengiven til den bemyndigelse, vi har fået betroet - at stå for og videregive "apostlenes lære", den "sunde lære". Her er Jesus det absolut vigtige centrum, og alt andet i troen er underordnet ham.

Kun sådan gør vi ham til Herre, også hvad angår indholdet og prioriteringen i vores tro. Og kun sådan rækker vi det klokkeklare evangelium videre til den næste generation og til det folk, vi gæster. Vi må gøre det på en ansvarlig måde, der kan bestå på den yderste dag. Kun Jesus selv i sin nåde kan gøre os alle duelige til dette (2 Kor 3:5)!

1. Der er ingen evangelikal retning, som længere anser tungetale som en smittende dæmonisk indflydelse, og derfor heller ingen, som placerer pinsevækkelsen i sådanne kategorier. Det kan man bl.a. se af nyere evangelikale opslagsværkers og systematiske teologiers meget forsigtige og sobre vurderinger og diskussioner af pinsevækkelsernes teologi, især Donald Guthrie: "New Testament Theology" (1981 IVP); Milliard J. Erickson: "Christian Theology" (1986 Baker Book House); Wayne Grudem: "Systematic Theology" (1995 IVP).

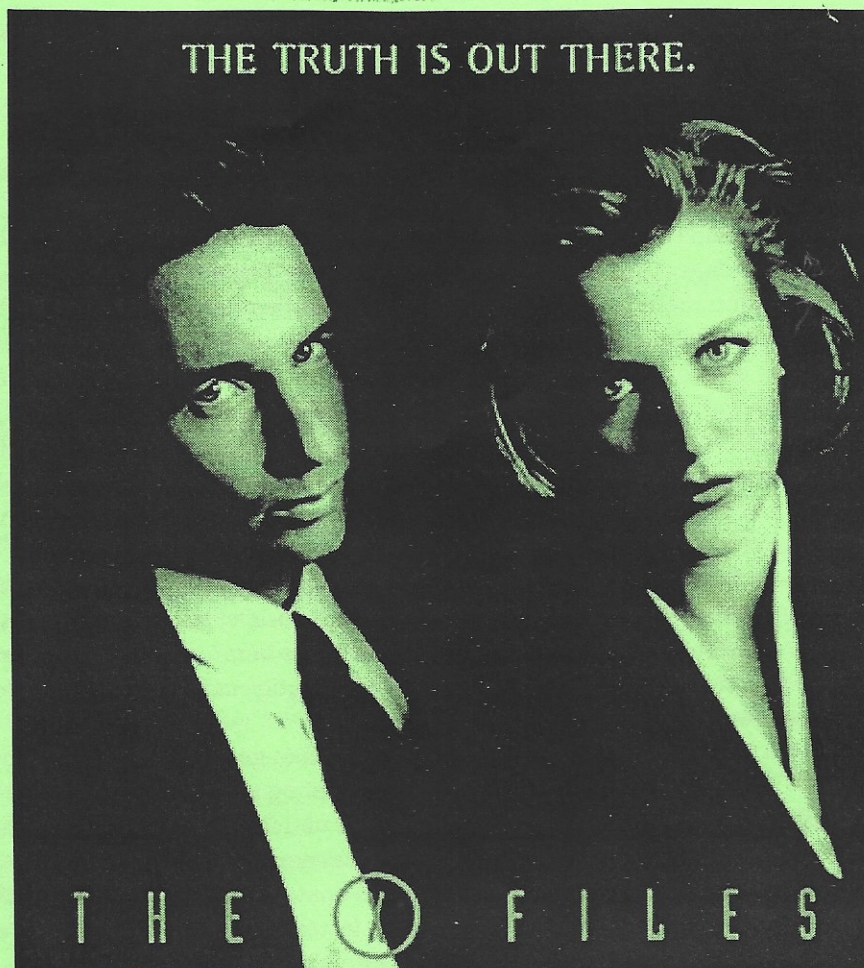
2. Stor respekt har Gordon D. Fee gennem sine bøger skabt sig i alle kredse af den bibeltro evangelikale verden. Han er ordineret præst i Assemblies of God, professor i nytestamentlige studier ved Regent College i Vancouver, og én af vor tids mest respekterede forskere i Paulus' breve. Den amerikanske pinsevækkelse udgiver helt bevidst ikke hans bøger, det gør derimod især Paternoster Press og Eerdmans.

3. "The relationship of personal experience and Scripture

interpretation is dialogical." Burgess, McGee: "Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements", 1996 Zondervan, s. 384 spalte til højre.

4. Dette princip bruges også i forb. med Åndsdåbs-oplevelsen. Man står med den og søger den så dokumenteret læremæssigt (oplevelsens dialog med bibelen) ved hjælp af Apostlenes Gerninger, som er et historisk, beskrivende skrift og ikke et foreskrivende/læremæssigt skrift. Fee har påpeget, at dette argument ikke gælder. Dermed har han lagt sig ud med ledelsen af Assemblies of God. Flere nøglepersoner har betegnet ham som den største trussel mod pinselæren, at tungetale er det fysiske bevis på åndsdåb.

5. At blive frelst er en stor sag, men at blive døbt med Ånden giver meget mere i retning af kraft til helliggørelse og tjeneste, få bønghørelse (Ånden går i forbøn for os) især mulighed for at blive helbredt fra sygdom. På den måde flyttes vægten fra frelsen til åndsdåbs-betydningen.

SANDHEDEN (ER) DERUDE

AF CARSTEN THOMSEN

X-Files - The Movie" - er den seneste Hollywood-film, der omhandler det paranormale, små grønne mænd fra Mars, skjulte sammensværgelser og hemmeligholdte sagsmapper. Filmen er bygget over tv-serien af samme navn. X-Files eller "Strengt Fortroligt", som den er døbt på dansk, er uhyre populær og kan ses i øjeblikket på TV2. Den startede i USA, som et lavt prioriteret projekt hos Twentieth Century Fox i 1993, men gik hurtigt hen og blev en massiv international succes.

Det er tydeligt, at X-Files har ramt en trend i 90'erne. Intet årti har været så optaget af det okkulte, det uforklarlige, det overnaturlige eller såkaldt paranormale. Hollywood har været hurtige til at profitere af denne interesse med en strøm af film, som Independence Day, Men in Black, Contact, Kuglen osv.

Medierne kaster sig over nye opdagelser af bakterielt liv i en meteorit, som skulle stamme fra Mars, rumskibet Pathfinders landing på Mars blev fulgt med interesse over internettet verden rundt, og jubilæumsfejringen af en formodet UFO landing i Roswell for 50 år siden, til-

trak tusinder af besøgende.

For dem, som ikke har set X-Files før, så lad mig kort beskrive den gennemgående tråd i serien: Hovedpersonerne er to FBI-agenter. Fox Mulder er den "troende" af de to agenter. Som dreng så han sin søster blive hentet af de fremmede væsener ude fra rummet, og han er derfor meget åben over for de paranormale begivenheder. Dana Scully er den mere rationelle og skeptiske person. Hun blev oprindeligt sat til at sabotere Mulders maniske søgen efter sandheden om the X-Files, de sagsmapper, der er stemplet Strengt Fortroligt. Scully har en medicinsk uddannelse, og der er et konstant spil mellem de to agenter, når de prøver at opklare og forklare, hvad der foregår i eftersøgningen af de uåbnede sagsmapper.

Der er flere temaer i serien. For det første søgen efter UFOer og hele det paranormale. For det andet sammensværgelsesteoriene. For det tredje er der et gennemgående spil mellem videnskabelig skepsis og overtro.

Seriens succes er på flere måder en indikation af nogle underliggende bevægelser hen imod et mere postmodernistisk samfund.

Jeg er lidt varsom med at slynge dette ord ud: Postmodernisme. Det er blevet et modeord og er utrolig svært at definere. Men sandt er det, at vi har oplevet et skift fra modernismen til post (efter-) modernismen. Vi ser en udvikling væk fra fornuft, rationalisme og logik over imod flere subjektive erfaringer og oplevelser. De objektive sandheder og absolutter, som videnskabelige eksperter har præsenteret viger pladsen for de mange eller relative sandheder.¹

POPULÆR PSEUDOVIDENSKAB

X-Files beskriver meget godt dette skift fra modernismens mere videnskabelige system til mere åbenhed over for det paranormale og pseudovidenskab. I et af afsnittene siger Mulder: "Når videnskaben ikke kan give os svaret, bliver vi så ikke nødt til at vende os til det overnaturlige?", og Scully svarer igen: "Hvad jeg finder utroligt er, at der skulle være noget andet svar udenfor videnskabens område".

Mange videnskabsfolk er i dag dybt bekymret over denne udvikling hen imod pseudovidenskab. Videnskabelige facts, der blandes med overtro og okkultisme. Flere bøger er på markedet nu, hvor de fantastiske videnskabsteorier bliver tilbagevist. Der bliver, ligesom i serien, i dag mere plads til at kramme krystalkugler og konsultere horoskoper - til de overnaturlige oplevelser og mysterierne, mens fornuften og den sunde skepsis ofte må vige pladsen.

DEN PERSONLIGE SANDHED

Vi ser også et skift fra vished til uvished og usikkerhed. Mottoet i X-Files er "The Truth is Out There" (Sandheden er derude). Men i serien, som i den aktuelle filmversion, når vi aldrig til bunds i mysteriet, finder aldrig den fulde sandhed. Små stykker af beviser vi aldrig kan samle og få overblik over. Kender vi sandheden, og kan vi i det hele taget være sikre på noget?

Fragmenteringen af sandheden, af overordnet mening, af absolutte sandheder, denne ekstreme relativisme er et biprodukt af postmodernismen. Det leder til større og større forvirring. "Der eksisterer ikke nogen objektiv sandhed. Vi laver vores egen sandhed. Der eksisterer ikke nogen objektiv virkelighed. Vi skaber vores egen virkelighed" er blevet et motto for postmodernister.

Danskerne opbygger selv deres spiritualitet som et samlesæt. Vi kan vælge og vrage mellem religiøse tilbud

Hvad der virker for en, er måske ikke sandheden for en anden person. At der skulle eksistere én sandhed, én bestemt trosretning, der fortæller den endegyldige sandhed om Gud, mennesket og det evige liv forekommer absurd for de fleste danskere.

EN PARANOID SAMMENSVERGELSE

Sammensværgelsesteorien er en vigtig substans i X-Files. Tilværelsen bliver for mange spændende, hvis man kan ane en skjult virkelighed, noget under overfladen. For nogle bliver det vigtigt at tro på et komplot omkring Kennedy-mordet, på UFO-nedslag, som regeringen har fortiet, på virus og epidemier, som magtfulde folk kan kontrollere og sprede når som helst.

En undersøgelse i Time Magazine sidste år viste, at hver tredje i USA nu tror, at intelligensvæsener fra rummet har besøgt Jorden. 28% tror på, at regeringen skjuler noget angående fremmede fra rummet. At X-Files har fået succes er altså ikke tilfældigt, for temaerne bygger i høj grad på myter, der allerede gennemsyrrer det vestlige samfund.

Den store sammensværgelse, de grå mænd, der går rundt i regeringskontorer og planlægger verdens undergang er fascinerende, men der er også iblandet en frygt. Serien foregår ofte om aftenen og natten. Hvert rum synes at emme af ondskab - vi føler instinktivt en blanding af paranoia, frygt, fascination, spænding og uhygge.

I filmen er der tale om en dødsensfarlig virus fra det ydre rum, som truer med at lægge hele jorden øde, mens en skjult magtfuld gruppe holder det hemmeligt.

X-Files spiller i høj grad på denne universelle frygt. En frygt, der bliver mere og mere udbredt, som storbymennesket løsrives fra fællesskabet og gribes af ensomhed, isolation og fremmedgjorthed. En har sagt: "Der eksisterer to muligheder: Enten er vi alene i universet eller også er vi det ikke. Begge muligheder er lige skræmmende." Her ved tærsklen til et nyt sekel taler man om "The millennium-fear" - frygten for et nyt århundrede - en "kosmisk frygt" for at være alene i universet, men også en frygt for, hvad der er derude, hvis vi ikke er alene.

JAGTEN EFTER EN RELIGIØS OPLEVELSE

Et af seriens mottoer er et udtryk fra Scully: "I want to believe" - "Jeg ønsker at tro" - underforstået på det, der ligger udenfor hendes synlige begrebsverden. Producenten og skaberen af serien, Chris Carter, har sagt: "Jeg er en

ikke-religiøs person, der søger en religiøs oplevelse. Jeg mener X-Files søger efter mening, hvad der for mig er det samme som en religiøs oplevelse, en paranormal erfaring. Jeg blev opdraget som baptist, men er en frafalden religiøs person, der søger at afprøve min tro."

LØGNEN OG SANDHEDEN

Er X-Files - interessen for det paranormale, fremmede væsener fra rummet (aliens) og pseudovidenskab egentlig en jagt efter mening, efter en religiøs oplevelse, efter sandheden? Chesterton havde ret, da han sagde: "Når mennesker holder op med at tro på Gud, så ender de ikke med at tro på ingenting, de ender med at tro på alting."

Denne udvikling er både positiv og negativ, hvis vi tænker på at nå mennesker med evangeliet. Vort åbne, pluralistiske samfund repræsenterer en unik mulighed for at søge og finde sandheden, men, må vi i samme åndedrag konstatere, en lige så stor mulighed for at blive forført af løgneren.

Bibelen er slet ikke fremmed for de begreber, vi her har beskrevet. Der foregår en sammensværgelse, der er langt værre, end X-Files nogensinde formår at male for vore øjne.

Som kristne kan vi alle være med til at udpege Sammensværgelsens Løgnere. Vi ved nemlig, at der er en ånderverden, hvor Djævelen forsøger at manipulere med og udnytte 90'ernes hang til overtro. Her er der tale om et okkult oprør, en satanisk sammensværgelse. Løgneren prøver også at sprede sin virus. Men i stedet for at lamme menneskets nervesystem, vil den sprede forvirring og forførelse af menneskets tanker og følelser.

Samtidig må vi pege på Jesus Kristus, der samler de spredte stumper og skaber orden i en tilværelse præget af forvirring og frygt, der afslører løgneren og oplyser menneskets tanker, så de kan forstå og gribe sandheden. Trods Skriftens hemmeligheder og dunkle passager, har vi fået åbenbaret tilstrækkeligt til i tillid at kunne gribe Bibelens løfter og ane konturerne af, hvad der foregår nu i det skjulte - og hvad der i fremtiden skal ske. Da jeg forleden læste ordene fra 2. Tess. 2, blev de med tanke på denne artikel pludselig aktuelle:

"Dette skjulte, lovløse værk, som oprørets og fortabelsens menneske skal udføre, er allerede i fuld gang. Når den lovløse kommer, vil Satan give ham sin magt, og han vil forføre mennesker med *al slags løgn og tegn og undere*; og han vil vildlede alle dem, der er på vej til fortabelse, fordi de ikke tog imod den kærlighed til sandheden, som

kunne frelse dem. Derfor overgiver Gud dem nu til forførelsen, så de tror løgneren. De vil blive dømt, fordi de ikke troede på sandheden, men foretrak uretfærdigheden."²

DE HIMMELSKE X-FILES

Aliens eller ej, den kristne ved, at hele universets skæbne, alle stjerner og planeter - for evigt er forbundet med Guds tidsplan for menneskeheden på denne jord. Jorden blev skabt først og er det centrale i skabelsen af universet. Formålet med stjernerne er at "tjene som tegn til at fastsætte festtider, dage og år.". "Himlen fortæller om Guds herlighed, hvælvingen beretter om hans hæders værk.

Jo, X-Files har ret.

Sandheden ER er derude. Eller deroppe. "Jeg er vejen, sandheden og livet", siger Jesus selv. Ham skal vi søge, elske og følge. Kun ved at søge denne fuldkomne sandhed, undgår vi at blive forført af Løgneren.

Jo, X-Files har ret.

Der er grund til at frygte - hvis man står uden for Guds nådes udbredte vinger. En dag skal Jesus selv åbne de himmelske X-Files - bogrullen, der står beskrevet i Åbenbaringen kapitel 5. Da skal jorden opleve den endelige dom. Sammensværgelsen i ånderverdenen vil blive afsløret og nedkæmpet endeligt.

1. Vi planlægger i et senere nummer af Kristent Perspektiv at behandle begrebet postmodernisme mere detaljeret.
2. Citat fra Bibelen på hverdagsdansk.

Kristent Perspektiv udgives af Perspektiv Bibelskole.

Sekretariatet v. Joyce Deeks, Lindevej 56, 5250 Odense

SV. Redaktion: **Carsten Thomsen** (ansv. red),

Hvidbjergvej 9, 1th, 2720 Vanløse, e-mail: ct1@image.dk,

tf. 38 71 25 74, , **Louis Nielsen**, Lungstedløkken 2,

5250 Odense SV, tf: 65 96 38 37, **Karl-Jørgen**

Helmich, Østergade 51, Trolldhede, 6920 Videbæk, tf:

97 19 44 82. Bladet udgives 4 gange om året. Det

udsendes gratis til studerende på Perspektiv Bibelskole.

Årsabonnement: 75 kr.